

Камоли ХУЧАНДӢ

**Гулдастай
Ғазал**

Камоли Хучандӣ

ГУЛДАСТАИ ҒАЗАЛ

“Noshirlik yog‘dusi”

Тошканд - 2018

УДК: 821.512.133-1

КБК: 84(5Ў)6

X 98

Хучандӣ, Камол.

Гулдастай ғазал [Матн] : шеърҳо / К.Хўжандий. -
Тошканд : «Noshirlik yog'dusi», - 2018. – 40 саҳ.

КБК: 84(5Ў)6

Ба чоп тайёркунанда:

Шухрат Бобоҷонов

Дар ин маҷмӯа ғазалҳои дилнишини шоири хушгуфтор Камоли Хучандӣ гирд оварда шудааст. Асрҳост, ки ғазалҳои ӯ ба дили инсонҳо шӯълаи ишқу умедро ворид мекунад. Ин маҷмӯа барои муаллимони адабиёт, донишомӯзону донишҷуён ва ҳаводорони осори адабӣ раҳнамои манфиатбахш хоҳад гашт.

Марҳабо, ба чаманистони ишқу уммедҳо.

ISBN 978-9943-5563-2-4

© Нашриёти “Noshirlik yog'dusi”, 2018.

Зи ишқат бекасу мискинам, эй дӯст,
Агар бедил наям, бединам, эй дӯст.

Маро сад бор гуфтӣ: Хоҳамат кушт,
Бикуш як раҳ, макуш чандинам, эй дӯст!

Ту душмандӯстӣ, ман дӯстдушман,
Ту онӣ дар вафо, ман инам, эй дӯст.

Гузинтар аз ҳама ройи ман ин аст,
Ки бар ту дигаре нагзинам, эй дӯст.

Чу шамъам, гуфтаӣ, биншин бар оташ,
Зи ҷон бархезаму биншинам, эй дӯст.

Ба шабҳои ғамат парвонасон сӯхт
Магасро бол бар болинам, эй дӯст.

Камол аз заъф шуд ҳечу ту ҳечаш
Намебинӣ, чунин мебинам, эй дӯст.

***

Ошиқам бар дилбаре бо кас чаро гӯям, ки кист,
Ту ки, боре рақибо то туро гӯям, ки кист.

Он, ки ҳушам бурд аз тан накҳати пероҳанаш,
Гар биёрад бӯи ӯ боди сабо гӯям, ки кист.

Чун зи рӯи ҳуб манъам мекунад, эй зоҳидон,
Қиблаву меҳроби худ кай бо шумо гӯям, ки кист.

Ошиқи худро чаро ҳар бор гӯӣ: Бевафо,
Гар наранҷад хоҳири ту бевафо гӯям, ки кист.

Дар миёни бевафоёну бутони шӯхчашм,
Гар нагирӣ чашми шӯхи бевафо гӯям, ки кист.

Ошиқи ман кист гӯӣ, то бирезам хуни ӯ,
Ҷониби ман ҳамла кун шамшер то гӯям, ки кист.

Гӯядам ҳар дам рақибат, к-аз гадоёнӣ, Камол,
Гар саги кӯи ту бигзорад гадо, гӯям, ки кист.

***

Дӯстон, гар кушт моро дӯст, мо донему дӯст,
Чун ҳалоки мо ризои ӯст, мо донему дӯст.

Гар навозад, гар гудозад чони мо касро чӣ кор,
В-ар ба чон душман шавад ё дӯст, мо донему дӯст.

Дидаи гирёни мо дар пойи ҳар сарву гуле,
Гар ба ҷустуҷӯи ӯ чун ҷӯст, мо донему дӯст.

Кас надонад аз барои кист сар бар хоки роҳ,
Он, ки доим бар сари он ҷӯст, мо донему дӯст.

Чанд печидан дар ин, к-аз ғам танат шуд риштае,
Гар аз ин ғам кам зи тори мӯст, мо донему дӯст.

Ин суханҳо то каянд гуфтан, ки бераҳм асту меҳр,
Гар дилаш дил нест, сангу рӯст, мо донему дӯст.

Бо накӯхоҳону бадгӯён бигӯ аз мо Камол,
Дӯст бо мо бад в-агар некӯст, мо донему дӯст.

***

Баъд аз имрӯз ошкоро дӯст медорам туро,
Аз ту чун пӯшам нигоро, дӯст медорам туро.

Дар вучуди ман зи ҳастӣ ҳар сари мӯе ки ҳаст,
Дӯст медорад маро, то дӯст медорам туро.

Хоҳ дар дил бош сокин, хоҳ дар чон шав муқим,
Гар ту ин қойӣ, дар он ҷо дӯст медорам туро.

Орам ояд пеши сарву лола рафтан дар чаман,
То бад он рухсору боло, дӯст медорам туро.

Гар набошӣ дӯстдорам, дӯст дорам ҳамчунон,
З-он ки ман бе ин таманно дӯст медорам туро.

Дидаву дил ҳар яке танҳо туро доранд дӯст,
Худ мани бедил на танҳо дӯст медорам туро.

Гуфтай: хун резамат то душманам дорӣ, Камол,
Ман худ аз баҳри чунинҳо дӯст медорам туро.

***

Дил муқими кӯйи ҷонон асту ман ин ҷо ғариб,
Чун кунад бечораи мискинтан танҳо ғариб.

Орзӯманди диёри хешаму ёрони хеш,
Дар ҷаҳон то чанд гардам бесару бепо ғариб?!

Чун ту дар ғурбат наяфтодӣ, чӣ донӣ ҳоли мо,
Меҳнати ғурбат надонад ҳеч кас, илло ғариб.

Ҳаргиз аз роҳи карам ҳаргиз напурсидӣ, ки чист,
Ҳоли зори мустамандӣ монда дур аз мо ғариб.

Чун дар ин даврон намеафтад касе бар ҳоли мо,
Дар чунин шаҳре, ки мебинӣ кӣ афтад бо ғариб?

Дар ғарибӣ ҷон ба саҳтӣ медиҳад мискин Камол,
Воғарибӣ, воғарибӣ, воғарибо, воғариб!

***

Аҷаб он дилбари чоду кучо рафт?
Аз ин сӯ дил рабуд, он сӯ кучо рафт?

Рамид аз мо сағони кӯ чу оху,
Наёбад кас паяш, ох, ӯ кучо рафт?

Ниҳода аз камон тир аз паи сайд,
Ба он чашму ба он абрӯ кучо рафт?

Ба раҳ гӯйи ба ганҷи мор рафтаст,
Чунин дар покашон гесӯ кучо рафт?

Дилу ақлат набурдам, гӯяду ҷон,
Бале, ҳаст ин яке. Он ду кучо рафт?

Рақибо, одамият ёрпурсист,
Бипурсед он парирух, гӯ: кучо рафт?

Камол аз ғам чу зулфаш сар ба зонӯст,
Рафиқу ёру ҳамзонӯ кучо рафт?

***

Аз ту як соат ҷудой хуш намеояд маро,
Бо дигар кас ошноӣ хуш намеояд маро.

Гӯиям: Рав, з-ин дару султони вақти хеш бош,
Баъди султони гадоӣ хуш намеояд маро.

Чокаронатро намегӯям, ки хоки он дарам,
Бо бузургон худситой хуш намеояд маро.

Гуфтамаш: Дар оби ораз акси рӯятро намо,
Гуфт: Ҳар дам худнамоӣ хуш намеояд маро.

Аз лаби лаълат напарҳезам ба даври он ду чашм,
Пеши мастон порсой хуш намеояд маро.

Мункири зӯҳдам ба рӯят, то назарбоз омадам,
Покбозам ман дағой хуш намеояд маро.

Сӯфиён гӯянд; Чун мо хезу рақсо, эй Камол,
Ҳолати вачди риёӣ хуш намеояд маро.

***

Чашми ту аз ҳад мебарад бо ошиқон бедодро,
Аз нолаи мурғон чӣ ғам он дилсияҳ сайёдро.

Мардум ба даври рӯи ӯ дар гирянд аз оҳи ман,
Шарт аст борон рехтан дар мавсими гул бодро.

Гуфтӣ: Зи бунёд афканам онро, ки бар ман дил
ниҳад,
Гар ҷурм ин бошад, нахуст аз ман бинех бунёдро.

Бӯсе ба ширинкорӣ ар кардам тарош аз ту, чӣ шуд,
Айбе набошад сӯи худ теша задан Фарҳодро.

Ҳоно, ки аз ғамҳои ту ман банда бошам дар гила,
Ҳаст аз ғамат озодие ҳам банда ҳам озодро.

Зикри баланди қоматаш меоядам дар гӯши ҷон,
Эй порсо, оҳиста хон баҳри Худо авродро.

Манъи Камол аз ошиқӣ, ҷони бародар кай тавон,
Панди падар монеъ нашуд расвои модарзодро.

***

Дӯст медорад дилам чавру чафои дӯстро,
Дӯсттар аз чону сар дарду балои дӯстро.

Заҳмати худ бо табиби муддаӣ хоҳам намуд,
То бисозад чораи дарду давои дӯстро.

Чун муроди дӯст чон афшондан аст аз дӯстон,
Зудтар дарёб, чони ман ризои дӯстро.

Дар ҳавои ӯ тавонад дод ошиқ сар ба бод,
Лек натвонад ниҳод аз сар ҳавои дӯстро.

Гар бадал кардӣ ба сад фирдавс гарди кӯйи дӯст,
Ройгон аз даст додӣ хоки пойи дӯстро.

Дастбӯси дӯст мехоҳӣ, бишӯ даст аз ду кавн,
Дастолуда нашояд марҳабои дӯстро.

Дӯстиҳои ҳама олам бирӯб аз дил, Камол,
Пок бояд доштан хилватсарои дӯстро.

***

Каъбаи кӯяш мурод аст ин дили овораро,
Бо муроди дил расон, ё раб, дили бечораро.

Дил дар ин кӯ рафтӯ шуд овора, ман ҳам меравам,
То аз он оворатар созам дили овораро.

Дар миёни хору хоро гар туй ҳамрах маро,
Гул шиносам хорро, дебо шуморам хораро.

Гар аз он доман ба д-ин дарвеш неше мерасид,
Порае медӯхтам ин чони пора-пораро.

Сӯи зулфаш рафтаму дидам, ки дар банди дил аст,
Чуз мани шабрав кӣ донад макри ин айёаро.

Пеши ноаҳлон чӣ ҳосил зикри пурдонӣ, Камол,
Донаи гавҳар чӣ резӣ мурғи арзанхораро.

***

Гар ба ҷустан ёфт гаштӣ ёри мо,
Гайри ҷӯёӣ набудӣ кори мо.

Гар шудӣ дидори ӯ дидан ба хоб,
Хоб ҷустӣ дидаи бедори мо.

Гар ба доғаш сина захме ёфтӣ,
Ёфтӣ марҳам дили афгори мо.

Кас давои мову дарди мо наёфт,
Чанд меҷӯяд табиб озори мо.

Ҷону сар дар ҳалқаи савдои ӯ,
Гар ба ҳеҷ арзад зиҳӣ бозори мо.

Ҳар ҳикоят, к-аз лаби ӯ мекунам,
Бӯии ҷон меояд аз гуфтори мо.

Ёр чун бишнид гуфтори Камол,
Гуфт: Мавлоноиву Аттори мо.

***

Он сарв, ки омад бари мо, аз чамани кист?
В-он ғунча, ки дилҳо шуд аз ӯ хун, даҳани кист?

Он мева, ки аз боғи биҳишт аст дарахташ,
Наздики даҳон омада, себи занакӣ кист?

Чун талъати хуршед, ки пӯшид ғубораш,
Зери хати райҳон рухи чун ёсумани кист?

Дар домани гул чок фитодаст зи ҳар сӯ,
Эй боди сабо, бӯйи ту аз пераҳани кист?

Он хирқа, ки аз дасти ту садпора набошад,
Дар савмаа аз гӯшанишинон ба тани кист?

Ҳар чома, ки бошад ба тан аз об шавад тар,
Он об, к-аз ӯ чома нашуд тар бадани кист?

Аҳсант Камол ин на ғазал, оби ҳаёт аст,
Имрӯз бад-ин лутфу равонӣ сухани кист?!

***

Аз гирия маро хонаи чашм об гирифтаст,
Дар қиссаи мо чашми туро хоб гирифтаст.

Дорад гираҳе зулфи ту пайваста ба абруӣ,
Гӯӣ, дилат аз сӯҳбати аҳбоб гирифтаст.

Аз бори гуҳар гарчи баногӯши ту озурд,
Сад гӯш ба узраш дури сероб гирифтаст.

Бо талъати ту шамъ чӣ ҳоҷат шаби моро,
Сад равшани аз талъати маҳтоб гирифтаст.

Чун обиди пурҳила ба сад макру фан он чашм,
Пӯшида сиях, гӯшаи меҳроб гирифтаст.

Зоҳид, ки ба чуз рӯзаву кунҷе, нагирифтӣ,
Бо ёди лабат ҳоми маи ноб гирифтаст.

Бифрист Камол ин ғазали тар сӯйи Табрез,
Чун сели сиришкат раҳи Сурхоб гирифтаст.

***

Ин меваи ширин магар аз боғи биҳишт аст,
В-ин ҳури биҳишт аз шакари ноб сириштаст.

Дар боғи биҳишт он қаду рухсор надиданд,
Ин сарв, кӣ биншондаву ин лола кӣ киштаст.

Ин ҷо сухани сарв нагӯем, ки паст аст
В-ин ҷо сифати моҳ нахонем, ки зишт аст.

Мо равза нахоҳем, ки ҳар ҷо чу ту хурест,
Савганд ба хоки сари кӯят, ки биҳишт аст.

Хатте, ки лабат дар назар овард зи ёқут,
Инсоф тавон дод, ки ёқут навиштаст.

Хишти дари худ бар сари ошиқ мазан, эй дӯст,
Моро зи сари хеш чӣ ғам, ҳайф зи хишт аст.

Аз хирқа танад дид, Камол, он маҳу мегуфт:
Ин риштаи борик дар ин хирқа кӣ риштаст?

***

Туро бо ман сари ёрӣ намондаст,
Сари меҳру вафодорӣ намондаст.

Маро имрӯз бо ту хотире низ,
Ки бе муъчиб биёзорӣ намондаст.

Надонам, бо кӣ ҳамрангӣ гузидӣ,
Ки дар ту бӯе аз ёрӣ намондаст.

Ба мо аз андаке андак вафое,
Гарат мондаст пиндорӣ намондаст.

Бирас фарёди дарди ман, Худоро,
Ки бошам дарди ман зорӣ намондаст.

Ба рӯз о, эй шаби ҳичрон, ки дигар
Чу шамъам тоби бедорӣ намондаст.

Камол, аз умри бе ӯ рафта чизе,
К-аз он чизе ба даст орӣ намондаст.

***

Халқа бар дар мезанад ҳар дам хаёли рӯи дӯст,
Гӯш дор ин халқаро, эй дил, гарат савдои дӯст.

Субҳгоҳе мегирифтам иқди гесӯяш ба хоб,
З-он замон дасти хаёлам то ба акнун мушкбӯст.

Дил, ки чун гӯй аст дар майдони ишқ ошуфтаҳол,
Гар ба чавгон нисбати зулфаш кунад, беҳудагӯст.

Сарбаландӣ бин, ки боз аз давлати риндӣ Камол,
Бар сари дӯше, ки дӣ сачҷода буд, имшаб сабӯст.

Лофи якрангӣ мазан бо дӯст ҳар соат, Камол,
То чу гул берун наёй хурраму хандон зи пӯст.

***

Хатат сабзу лабат мушку гулоб аст,
Даҳонат зарра, рӯят офтоб аст.

Ту ганчи ҳусниву бас хонаи дил,
Ки аз шавқи чунин ганҷе хароб аст.

Дили ман аз маҳи шавқи ту сӯзон,
Чу каттон аз вучуди моҳтоб аст.

Шабе, к-он остон болини ман нест,
Чӣ ҷойи бистару чӣ ҷойи хоб аст.

Бирав носех, матарсон аз азобам,
Ки дидори ту моро худ азоб аст.

Биҳамдуллаҳ, надорам домани тар,
Агар бар доманам доғи шароб аст.

Камол, он хоки дар аз гиря тар соз,
Ки дар борон умеди фатҳи боб аст.

***

Дарди ту беҳ аз давост, эй дӯст,
Андӯҳи ту ҷонфазост, эй дӯст.

Дарюзагари дари ту аз ту
Ҷуз дарду бало нахост, эй дӯст.

Бо он ки зи муфлисӣ надорам
Ҷизе, ки туро сазост, эй дӯст.

Пеши ту ниҳам ду чашми равшан,
Гӯям назари сафост, эй дӯст.

Гуфтӣ: Кушамат, вале раво нест,
Гар дӯст кушад равост, эй дӯст.

Дил ҳарчӣ ба васфи қоматат гуфт,
Овард худой рост, эй дӯст.

Кардам ба қади ту ин ғазал рост,
Бинвис Камол, рост, эй дӯст.

***

Дарди ман гӯед ба ёрон, ки дармон ёфт нест,
Ёр дармон аст, дармон чист, чун он ёфт нест.

Бар ҷароҳатҳои пайкон хастай он ғамзаро
Марҳами ҷон ҷуз дар он лабҳои хандон ёфт нест.

Дил сикандарвор хоҳад ташналаб ҷон
барфишонд,
Аз даҳонаш чун нишони оби айвон ёфт нест.

Кас намеёбам, ки раҳме бар ғарибон оварад,
Гӯиё дар шаҳри хубон як мусулмон ёфт нест.

Пеши болоят ҳадисе рост гӯему равон,
Инчунин сарви равон дар ҳеҷ бӯстон ёфт нест.

Дар чаманҳо чун намеёбанд чун рӯят гуле,
Андалебе низ чун ман дар гулистон ёфт нест.

Гуфтай: бе хоки поям чанд мегиряд Камол,
Чун нагириям, чун илоҷи чашми гирён ёфт нест.

***

Дил ба ёди зулфи ӯ бар хеш печидан гирифт,
Шамъ дидаш дар миёни чамъу ларзидан гирифт.

Шаб хаёли рӯи ӯ ногоҳ дар чашмам гузашт,
Ашкам аз шодӣ равон бар рӯй ғалтидан гирифт.

Дӣ яке дар маҷлиси мо қиссаи он моҳ гуфт,
Офтоб аз дар даромад, қисса бишнидан гирифт.

Солҳо бўсидани пояш муроди дида буд,
Он нашуд бўсида, аммо дида пӯсидан гирифт.

Оби ҳайвон нест рӯзе ҳамчу Искандар, Камол,
Хизри хатташ чашмаро бо сабза пӯшидан
гирифт.

Зоҳидон камтар шиносанд ончӣ моро дар сар аст,
Фикри зоҳид дигару савдои ошиқ дигар аст.

Носеҳо, даъват макун моро ба фирдавси барин,
К-остони ҳиммати соҳибдилон з-он бартар аст.

Гар биронд аз хонақоҳам пири хилват, бок нест,
Дигаронро тоату моро иноят раҳбар аст.

Май ба рӯи гулрухон хӯрдан хуш аст, аммо чӣ суд,
К-ин саодат зоҳидони шаҳри моро камтар аст.

Чун қалам ангушт бар ҳарфам манеҳ сӯфӣ, ки ман
Хирқа кардам рахни мастону сухан дар дафтар аст.

Мо ба риндӣ дар бисоти қурб рафтему ҳанӯз
Ҳамчунон пири маломатгар ба пойи минбар аст.

Дошт он савдо, ки дар поят сар андозад Камол,
Сар ниҳоду инчунонаш ин таманно дар сар аст.

***

Гуфти: Аз пешам бирав, бигзар зи чон,
-гуфтию рафт,
Қисса кӯтаҳтар, бимир, эй нотавон,
-гуфтию рафт.

Сӯйи ман то чанд ишоратҳои пинҳон бо рақиб,
Он парешонро зи чамъи мо бирон,
гуфтию рафт.

Дӣ шунидам. Қ-аз гадоёни дарат хондӣ маро,
Ин чӣ таъзим аст хоки остон,-гуфтию рафт.

Эй сабо вақте, ки пайғоме ба мо ори зи дӯст,
Гар надонӣ номи ӯ, номехрубон, гуфтию рафт.

Мочарои мо чу хоҳӣ боз гуфт, эй оби чашм,
Пас чаро меистӣ чандин равон,-гуфтию рафт.

Ҳар замон гӯӣ: Саги дар хонамат ё хоки роҳ?
Инчунин гар ҳайф бошад ончунон-,
гуфтию рафт.

Гар ба чон гӯянд натвон шуд сӯи ҷонон, Камол,
Саҳл бошад ин ҳикоят, тарки чон,
-гуфтию рафт.

***

Гул шукуфту боз нав шуд ишқи мо бар рӯи дӯст,
Шохи гул, ёраб, чӣ мемонад ба рангу бӯи дӯст.

Сунбул аз ташвиши бод овард сар дар пой сарв,
Гӯиё зулф аст сар бинҳода бар зонуи дӯст.

Чашми наргис дар карашма сеҳрҳо хоҳад намуд,
К-ӯназарҳо ёфтаст аз ғамзаи ҷодуи дӯст.

Чун намеёбад назири рӯи ӯ гул ҷуз дар об,
Бар лаби ҷӯ мекунад з-он рӯй ҷустуҷӯи дӯст.

З-интизори пойбӯси сарв об истода буд,
Чун бидид он қомату боло равон шуд сӯи дӯст.

То абад райҳони раҳмат сар баровард аз гилам,
Гар барам бо хок атре аз насими мӯи дӯст.

Бар сари он кӯ кунад афғон ба даври гул Камол,
Булбулон дар бӯстон ноланду ӯ дар кӯи дӯст.

***

Гӯ халқ бидонад, ки дилдори ман ин аст,
Дилдори ҷафочӯи ситамкори ман ин аст.

Маҳбуби ману ҷони ману ҳамнафаси ман,
Хеши ману пайванди ману ёри ман ин аст.

Бӯи сари зулфаш ба ман орад ҳама шаб бод,
Аз ҳамнафасон ёри вафодори ман ин аст.

Ман хоки раҳаш, балки басе камтар аз он низ,
Дар ҳасрати ӯ қимату миқдори ман ин аст.

Нанвохт ба як тири дигар куштаи худро
Бо ғамзаи сайдафканаш, озори ман ин аст.

Бо он, ки табиб аст, шавад шод ба дардам,
Донад, ки давои дили бемори ман ин аст.

Гӯянд: Камол, аз паи ӯ чанд кани қон,
То ҳаст зи ҷонам рамаке, кори ман ин аст.

***

Нест маро дӯсттар аз дӯст, дӯст,
Ўст маро дӯст, маро дӯст ўст.

Дам зи рухи дӯст занад оина,
Дар назари мардум аз он дӯстрӯст.

Гӯй чӣ монад ба занардони ёр,
Ин занарди мардуми беҳудагӯст.

Дил хама абрӯи ту дорад ҳавас,
Садришин бин, ки чӣ меҳробчӯст.

Он ки зи ҳар ранг май аз хум маро
Бодаи якдаст биёрад сабӯст.

Нофаи Чинро, ки насими ту дошт,
Дар талаб аз шавқи ту бидрид пӯст.

Чист зи ғам ҳоли ту гуфтӣ, Камол,
То рӯи зебои ту дидам накӯст.

***

Ёр назик омаду аз хеш моро дур сохт,
Партави нури таҷаллӣ сояҳоро дур сохт.

Зарраро гуфтам: Ту хокӣ, ин чӣ ному шӯҳрат аст,
Гуфт: Ишқи офтобам инчунин машҳур сохт.

Зоҳиру пинҳон аз онам, к-аз даҳону чашми хеш,
Гаҳ чу наргис масту гаҳ чун ғунчаам мастур сохт.

Ақл гуфто: Хонумонат боз вайрон кард ишқ,
Гуфтам: Эй оқил, чи вайрон ин замон маъмур сохт.

То зи дил чӯяд кабоб, аз дидаи гирён шароб,
Чашмаро сармаст карду ғамзаро махмур сохт.

Сохт аз лаб шарбате, баҳри шифои хастагон,
Турфа шарбат, к-орзӯяш тозаро ранҷур сохт.

Шамъи маҷлис буд дур аз рӯи ӯ гуфтӣ, Камол,
К-аз нахусташ сӯхт аз наздик, охир дур сохт.

Он ёр, ки пайваста ба мо дилнигарон буд,
Машғул ба мо буду малӯл аз дигарон буд.

Аз мо бирамиду дигаронаш бирабуданд,
Оре, магараш маслиҳати вақт дар он буд.

Он ёр кучо рафт, ки дар сояи хуснаш
Аҳволи мани хаста ба хубӣ гузарон буд.

Дӣ бар сари он буд, ки бозам бинавозад
В-имрӯз бар он нест, ки дӣ бар сари он буд.

Дастан бигирифтам, ки дарорам ба канораш,
Дидам, ки сараш бо мани дилхаста гарон буд.

Ошуфтагии зулфашу бемории чашмаш,
Гӯӣ, ки дуди ин дили соҳибназарон буд.

Мерафт Камол аз паи ӯ дода дил аз даст
В-ин дидаи ғамдида ба ҳасрат нигарон буд.

Аз сар ҳавои васли ту берун намеравад,
Савдои Лайлӣ аз дили Маҷнун намеравад.

Чашмам назар ба ғайри ҷамолат намекунад,
Ёдат худ аз табиати мавзун намеравад.

То дурам аз канори ту, як лаҳза нагзарад,
К-андар миёни дидаву дил хун намеравад.

Он сурате, ки бо ту маро даст дода буд,
Аз қуввати мусаввара берун намеравад.

Кардам бaсе илоҷи дилу беҳ намешавад,
Оре магар илоҷ ба қонун намеравад.

Дил хуш кун, эй Камолу шикоят макун зи дӯст,
Гар бар муроди рои ту гардун намеравад.

***

Дил зи дорухонаи дардат даво дорад умед,
Шарбати хосе аз он дорушшифо дорад умед.

Ҳар касе дорад аз он ҳазрат таманнои ато,
Муфлиси ишқи ту ташрифи бало дорад умед.

Чону дил то завқи он ҷабру ситам дарёфтанд,
Ин ситам дорад таваққӯъ, он ҷафо дорад умед.

Куштаи шамшери ғам, яъне шаҳиди ишқро
Зиндагӣ ин бас, ки аз ту хунбаҳо дорад умед.

Бар сари роҳи талаб шуд хок чашми интизор,
Ҳамчунин аз хоки поят тӯтиё дорад умед.

Дорам умеде, ки ёбам бар бисоти қурб роҳ,
Ин гадо бингар, ки васли подшо дорад умед.

Давлати бўсидани поят намеёбад Камол,
Бо чунин кӯтоҳдастӣ, мархабо, дорад умед.

***

Рафт умру нашуд он ёр ба мо ёр ҳанӯз,
Мекунад ҷавр ба ёрони вафодор ҳанӯз.

Турфа коре, ки расид аз ғами ӯ кор ба ҷон,
Накунад зори мо дар дили ӯ кор ҳанӯз.

Ман аз он чашми хуш он рӯз шудам тавбашикан,
Ки набуд аз ману аз майкада осор ҳанӯз.

Гарчи дил аз марази ишқи ту аз хеш бирафт,
Орзуи ту нарафт аз дили бемор ҳанӯз.

Ҳар кас аз банди ғаме ёфт наҷотеву Камол
Ҳамчунон аст ба қайди ту гирифтор ҳанӯз.

Бе лабат дар чигари ташналабон об намонд,
Бе сари зулфи ту дар синаи мо тоб намонд.

То хаёли рухат афтод ба хотир моро,
Ба ду чашми ту, ки дар дидаи мо хоб намонд.

Бар сари зулфи ту бигзашт шабе бод вазон,
Гираҳе боз шуду равнақи маҳтоб намонд.

Дар чаман боди сабо бӯи ту оварду ба шарм
Ранг дар рӯи гули лолаи сероб намонд.

Давлати васли туам рафту шудам айшҳаром,
Комронӣ натавон кард чу асбоб намонд.

Гӯ бубандед дари майкада бар рӯи Камол
Ки зи савдои лабат завқи маи ноб намонд.

***

Моро ҳаваси масчиду саҷҷода набошад,
Мастӣ сифати мардуми озода набошад.

Аз содадилӣ пири маломатгари моро
Завқи маи рангину рухи сода набошад.

Сӯфӣ ба қадаҳ гар надихад дасти иродат,
Ориф набувад солику бар ҷода набошад.

Нисбат натавон кард ба ҳеч одамӣ ўро,
Бинед, ки ногоҳ паризода набошад.

Дар хонаи дарвеш чӣ асбоби нишот аст,
Гар давлати ғамҳои ту омода набошад.

Зинҳор, Камол, аз сари зулфаш нақунӣ ёд,
То дар қадами ў сарат афтода набошад.

***

Сари зулфат намехоҳам, ки дар дасти сабо афтад,
К-аз он чонхо равад бар боду сархо зери по афтад.

Рақиби беҳунар то чанд аз ҳад по ниҳад берун,
Мабодо домани давлат, ки дар дасти гадо афтад.

Ба чини зулфат ар гуфтам, ҳадиси мушк,
маъзурам,
Парешонгӯиро аксар суханҳои хато афтад.

Фалакро бо ҳама кӯшиш, ки солу моҳ паймояд,
Чунин моҳе напиндорам, ки андар
қарнҳо афтад.

Бад-ӯ гуфтам: Бурун афтод рози ишқи мо дар дил,
Бигуфт: Аз чашми хунафшон ҳанӯзат то
чиҳо афтад.

Ҳамехоҳам, ки чун обаш равонӣ, чон
барафшонам,
Вале бо ин ҳама мушкил, ки майли ӯ ба мо афтад.

Чӣ пурсӣ аз Камол охир, ки дур аз рӯи ӯ чунӣ?
Чӣ бошад ҳоли он булбул, ки аз гулшан
чудо афтад?!

***

Ғами ишқат дили моро ҳамеша шод медорад,
Чунин мулки хароберо ба адл обод медорад.

Мадеҳ таълими хунрезӣ ба ноз он чашми ҷодуро,
Ки худро андар ин санъат қавиустод медорад.

Ба аҳди қоматат барканда он чашмони кӯтаҳбин,
Ки чун наргис назар бар сарву бар шамшод
медорад.

Зи хайли бандағони худ шумурдӣ сарви бўстонро,
Ки худро чун ғулумони фузул озод медонад.

Камол, ин дардро з-он лаб давое мумкин аст,
аммо,
Куҷо Ширини беғамро ғами Фарҳод медорад.

Васли ӯ монда чаро давлати дунё талабед,
Давлатеро, ки беҳ аз диниву уқбо талабед.

Дӯстдорон, ба чуз аз дӯст махоҳед зи дӯст,
Ки набошад беҳ аз ӯ ҳар чӣ аз ӯ металабед.

Мекунад аз сари ҳастӣ ҳаваси хоки дараш,
Аз паси хок шудан ҷаннати маъво талабед.

Лаби ӯ ёфта чун чашмаи Кавсар чӯед,
Қадди ӯ дида чаро сояи Тубо талабед.

Дарнаёбед магар нуқтаи мо, варна чаро,
Дари ӯ карда раҳо давлати дунё талабед.

Пеши болову лаби ӯ хунукиҳост ҳама,
Сояи об ки аз Кавсару Тубо талабед.

Нушдоруст лабаш дард надоред дарег,
Чанд шарбат зи шифохонаи Исо талабед.

Ба сари турбати Маҷнун чу бисӯзед абир,
Шакару уд зи холу лаби Лайло талабед.

Дигар аз майкада пурсед хабарҳои Камол,
То каяш бар сари сачҷодаи тақво талабед.

Ҳар тир, ки бар синаам он фитнагар андохт,
Ҷон саҳл гирифт он Ҳама, чун бар сипар андохт.

Дил хаста нашуд, ошиқ аз он тир наёзурд,
Дилхаста аз он шуд, ки ба рӯзи дигар андохт.

З-он тир, ки андохт касе дур ба даъвӣ,
Моро зи худ он шӯх аз он дуртар андохт.

Боз омаду бар тири дигар чашми назар дӯхт,
Ҳар сайд, ки он ғамза ба тири назар андохт.

То мурғ чаро баст пари хеш ба он тир,
Мурғи дилам аз ҳасрати он болу пар андохт.

Ошиқ ба дусад захм чу қонеъ нашуд ёр,
Як тир чӣ бошад сӯйи ёрон агар андохт.

Тират ба дили реши Камол омаду гум шуд,
Хоҳӣ, ки шавад ёфта, бояд дигар андохт.

Ҳар кӣ дар олам кам аз як лаҳза дур аз ёр зист,
Кард нақди зиндагонӣ зоеву бисёр зист.

Ошиқи нолон даме нагрift бе рӯяш қарор,
Андалеби зор натвонист бе гулзор зист.

Гар шунидӣ бӯи ту, аз худ бирафтӣ беҳабар,
Зоҳиди худбин, ки умре ғофилу ҳушёр зист.

Бо хаёли зор ошиқ шаб ба умри худ нахуфт,
Шамъ чандоне, ки будаш зиндагӣ, бедор зист.

Шарбати дардат маризи ишқро бошад ҳалол,
Гар касе дармон бичусту солҳо бемор зист.

Бо рақибонат ба бӯи васл хушдил мезиям,
Бар умеди гул чу булбул метавон бо хор зист,

Гар барояд сарв шояд аз сари хоки Камол,
Солҳо чун бо хаёли он қаду рухсор зист.

Адабий бадиий нашр
Камоли Хуҷандий

ҒАЗАЛ ҒУЛДАСТАСИ

Нашрга тайёрловчи
Шухрат Бобоҷонов

Мухарир
Асадулло Шукуров
Техник муҳарир
Илмира Адилова
Мусахҳих
Дилдора Тешақулова
Саҳифаловчи
Руслан Қўзиев

«Noshirlik yog'dusi» нашриёти. 100129.
Тошкент шаҳри, Чорсу майдони, 3-А.
Лицензия рақами АІ № 027, 27.10.2018 й.

Теришга 2018 йил 27 октябрда берилди.
Босишга 2018 йил 18 ноябрда рухсат этилди.
Бичими: 84x108 ,¹⁶ «PT Serif» гарнитурасида
офсет босма усулида офсет қоғозида босилди.
2,5 шарт. б.т. 2.3 ҳисоб нашр табағи. Адади
1000 нусха. 18/11-сон буюртма.

«Reliable print» МЧЖ босмаҳонасида чоп этилди.
100011, Тошкент шаҳри, Чорсу майдони, 3-А.